

Gods barmhartigheid

“Gedenk in de toorn aan ontfermen!” (Hab. 3:2)

Dat ene zinnetje, “gedenk in de toorn aan ontfermen”, geeft de kern weer van de hele Bijbel. Het is het wezen van het Evangelie. Waarom bidt Habakuk dit gebed? Hij heeft van God te zien gekregen dat Hij de Chaldeeën gebruikt om Zijn volk te tuchtigen (Hab. 1:12). Gods volk heeft die tuchtiging verdiend. Maar wat gebeurt er? De Chaldeeën gaan te ver. Ze zijn medogenloos. En daarom rekt de Here ook met hen af. Hier openbaart God Zijn hart. Hoewel God een verterend vuur is, zal Hij nooit te ver gaan. De Bijbel toont Gods onmetelijke geduld, Zijn grote lankmoedigheid, goedertierenheid en onbegrijpelijke liefde, met als hoogtepunt het offeren van Zijn Zoon Jezus Christus. Nu we als Gods kinderen vlak voor de terugkomst van onze Here Jezus staan, wetende dat we moeilijke tijden tegemoet gaan, is het van groot belang dat we diep doordrongen zijn van Gods barmhartigheid. Het zal blijken dat wanneer juist deze goddelijke eigenschap diep in onze harten ingewerkt en uitgewerkt wordt, we stand kunnen houden. Natuurlijk, we moeten vasthouden aan Zijn Woord. Maar dat kan alleen op de juiste manier als we vasthouden aan de geest van Zijn Woord, het hart dat achter Zijn Woord schuilt. En dat is barmhartigheid. “Is visie niet wat ons erdoorheen brengt?” hoor ik zeggen. “Wat we nodig hebben is visie!” Ja, maar wat is visie? Het is weten wat God van plan is, het kennen van Zijn voornemen in Christus, wat zo duidelijk in de brief aan de Efeziërs naar voren komt. Dat is waar, maar dat is geen kale, koude waarheid. We lezen daar over “God echter, die rijk is aan erbarming” (Ef. 2:4), die van plan is “om in de komende eeuwen de overweldigende rijkdom zijner genade te tonen naar Zijn goedertierenheid over ons in Christus Jezus” (Ef. 2:7).

Gods barmhartigheid en het herstel

Uit het boek Daniël kunnen we concluderen dat voor de terugkomst van de Here Jezus de Here God Zijn volk zal louteren. Dat merken we nu al, zeker in dit deel van de wereld, waar het Evangelie al twintig eeuwen gepredikt is. Er zullen zeker nog velen tot geloof komen, maar de essentie van Zijn werk in deze tijd is loutering, loutering tot herstel van Zijn Huis. De grondslag van Zijn loutering is barmhartigheid, blijkens de geschiedenis van het volk Israël. Gods toorn kwam over Zijn afvallige volk, nadat Hij vele malen gewaar-schuwde had. “Ik ontzag hen,” zegt de Here (Ezech. 20:17), “Maar Ik trok mijn hand terug” (Ezech. 20:22). Toch was op een gegeven moment zelfs voor de lankmoedige God de maat vol, zoals te lezen is in 2 Kronieken 36:16. Er was geen herstel meer mogelijk. Het volk werd in ballingschap gevoerd. Toch lezen

we telkens in de profeten over Gods belofte voor herstel na de ballingschap. Daniël pakt dat op, verootmoedigt zich, belijdt schuld namens Gods volk, zet zijn hart op de herbouw van Jeruzalem en begint te bidden: "... want niet op grond van onze gerechtigheden storten wij onze smeebeden voor U uit, maar op grond van uw grote barmhartigheden." Daniël had genoeg visie. Maar het is Gods grote barmhartigheid die hem grond geeft om te bidden. Daniël komt in de lijn terecht van Gods herstelwerk omdat er innerlijk iets met hem gebeurd is. Er is iets heel diep in hem gebroken, zodat hij niet de schuld aan anderen geeft, maar zelf de schaamte op zich neemt. En zo kan de Heer hem gaan gebruiken en hem maken tot Zijn instrument tot herstel van Zijn Huis. Er is iets tot in het diepst van zijn hart doorgedrongen van Gods eigen Wezen, Wiens Zoon de zonde der wereld op zich genomen heeft, de vloek, het oordeel, de schande van het Kruis.

Gods barmhartigheid en de vrijgekochten des HEREN

Dit is de kerngedachte van deze overdenking, dat de Heer Zijn voornemen in Christus voortzet, ondanks de puinhoop die Zijn volk er van maakt, door mensen in wiens hart iets van de diepte van Gods barmhartigheid is doorgedrongen. Zij zijn het die in Jesaja "de vrijgekochten des HEREN" genoemd worden (Jes. 35:10, 51:11). In Ezechiël worden ze "een rest" genoemd (Ezech. 6:8), die beseffen dat het onheil, de ballingschap "niet zonder grond" was (Ezech. 6:10). Ze erkennen Gods oordeel over hen, bekeren zich en worden klein, ze smelten, door Gods barmhartigheid. Dat is actualiteit. In een dergelijke periode bevindt Gods volk zich opnieuw. Vindt God in ons dergelijke mensen in wie Hij Zijn barmhartigheid kan brandmerken? We zijn nooit meer dezelfde als zoiets gebeurt. Het Wezen waarin God aan Mozes voorbij ging, "barmhartig en genadig, lankmoedig, groot van goedertierenheid en trouw" (Ex. 34:6), wordt door de Heilige Geest in ons gewerkt.

Gods barmhartigheid en een wandel Zijn roeping waardig

Als Gods goedertierenheid ons, zoals bij Daniël, tot boetvaardigheid geleid heeft (Rom. 2:4), zijn we geen mensen meer die de mond vol hebben over het Kruis en Gods roeping en tegelijkertijd hard zijn, trots, beoordelend, kleinrend, minachtend, maar dan leren we "te wandelen waardig der roeping, waarmede gij geroepen zijt, met alle nederigheid en zachtmoedigheid, met lankmoedigheid. en elkander in liefde te verdragen" (Ef. 4:1,2). Dan leren we de eenheid in de Geest te bewaren, zodat die Geest Zijn gaven kan toebedelen tot de bouw van Gods Huis, het openbaar worden van de volheid van Christus.

H. d. J.